

Ady Endre:

A Krisztusok mártírja

Vad, nagyszerű rajongást oltott
Az Érnek partja énbelém,
Csupa pogányság volt a lelkem,
Gondtalan vágy és vak remény.
Forgott körültem zagyva módon
Lármával, vadul a világ
És én kerestem egyre-egyre
Valami nagy Harmóniát.

Paraszt Apollónak termettem,
Ki dalos, erős és pogány,
Ki szeretkezve és dalolva
Dől el az élet alkonyán.
Pogány erőtől, daltól, vágytól
A lelkem immár nem buzog,
Megöltek az evangélisták,
Az életbölcsek, krisztusok.